

Fuglakvæði

1. Gevið ljóð og lýðið á,
leggið væl í minni,
meðan eg kvøði um fuglagleim
alt á einum sinni.

*Fuglin í fjøruni
við sínum nevi reyða,
mangt eitt djór og høviskan fugl
hevur hann greitt frá deyða,
fuglin í fjøruni.*

2. Eina veit eg rímuna,
inni hevur ligið leingi,
gjørd er um ta hatarót,
sum ókst av fuglameingi.

3. Fyrsta dag, ið ljómin víkir
er mær tað at telja:
Skúgvalist ella falkaleik,
kvilkin skulu vit velja.

4. Sildavaðið grimt og stórt
úti á Aldansfirði –
har kom mong ein fjøður saman,
ymist var tað sliðri.

5. Har kom mangur mætur saman,
eg tað ei kann telja,
har kom súla og likka við:
hvat er her at selja?

6. Har kom rita og fullkobbi,
álka og teisti við,
mási, bakur og svartbaksskuri,
alt tað fuglalið.

7. Har kom skarvur og hiplingur,
drunnhvíti hin snjalli,
har kom lundi og lomvigi
og líraskrápurin halli.

8. Kjógvvi við sítt klipta vel
hugsar við sjálvum sær:
"Vertin á, hvat annar fær!
eg skal nøra at mær."

9. Fjatlan hoppar á túgvuni,
óttast fyri at fara;
avindsjúk sær hon sildamegan
sum maðkar í røstum tara.

10. "Har er einki uttan útskotspakk;
lat tað í seg roppa!
eg bíði, til tey frægastu fara;
tá skal eg eftir hoppa."

11. Skúgvurin situr á høgum tindi,
sær hann hetta møti:
"Brellast tekur gómi mín
eftir feskum kjøti.

12. So havi eg brúkt nevið mítt,
mangur gav mær prís;
hevði eg náað at rytuflokki,
veitslan var mær vís."

13. Strekkir hann út veingir sínar,
út í havið strembar:
"Tungliga vinni eg føði mína,
til tað fer at lembar."

14. Tjaldrið sat og lýddi á,
tað fleyg í vaðið fram:
"Pakka teg burtur, rytan blá,
skúgvurin vil tær an.

15. Hann vil tykkum bíta og slíta,
sum smyrl ger við stara;
eg gevi tykkum móðurráð:
tit bíðið ikki við at fara!